

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 42/2015-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Lubomírom Niedelským, Hviezdoslavova 7, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základných práv garantovaných čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 224/2013 z 27. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 31. októbra 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie v záhlaví označených základných práv rozsudkom Krajského súdu Košice (ďalej

len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 224/2013 z 27. júna 2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Týmto rozsudkom bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice-okolie z 13. februára 2013, ktorým bola zamietnutá žaloba sťažovateľky o určenie neplatnosti dražby s odôvodnením, že ak nedošlo k uspokojeniu zabezpečenej pohľadávky zo zálohu, bolo možné uspokojenie nároku aj zo záložnej zmluvy prostriedkami zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“) bez ohľadu na to, že tento vzťah vznikol pred 1. januárom 2003 a že išlo o premlčaný nárok, ale sťažovateľka do okamihu vykonania dobrovoľnej dražby námietku premlčania nevzniesla.

2. Sťažovateľka bola toho názoru, že uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu bolo *„absolútne nesprávne právne posúdenie veci, keď súd nepoužil súladne interpretovanú platnú a účinnú právnu normu (právne predpisy upravujúce postup pri uspokojení sa záložného veriteľa zo zálohu účinné do 31. decembra 2002)..“*, preto navrhla, aby ústavný súd vyslovil, že jej ústavné práva zaručené v čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 224/2013 porušené boli, rozsudok tohto súdu z 27. júna 2014 zrušuje a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie, ktorý uhradí sťažovateľke trovy konania v sume 284,08 €.

3. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ústavy proti rozhodnutiu či zásahom „všeobecných súdov“ vrátane krajského súdu je výlučne založená na jeho prieskume z hľadiska dodržania ústavnoprávnych princípov, t. j. či v konaní a rozhodnutí v ňom vydanom (ne)boli dotknuté predpismi ústavného poriadku chránené práva alebo slobody fyzickej (právnickej) osoby. To v danom kontexte znamená, že ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia všeobecného súdu nie je sama osebe významná, lebo konanie o sťažnosti nie je pokračovaním konania, v ďalšej inštancii mimo rámec všeobecného súdu a ústavnému súdu v ňom zásadne neprislúcha, aby v jeho rámci

prehodnocoval skutkové a právne závery všeobecného súdu alebo zjednocoval ich judikatúru.

4. O taký prípad išlo aj v prerokováanej veci, keď konaniu pred krajským súdom a jeho rozhodnutiu, ktoré sťažnosťou sťažovateľka napadla, nemožno z ústavnoprávneho hľadiska čo vytknúť. Krajský súd vyslovil názor odôvodnený a interpretačne zvládnutý na takej úrovni, na akej je odvolací súd zvyknutý štandardne rozhodovať právne otázky založené úpravou o výkone záložného práva vrátane zákona o dobrovoľných dražbách.

5. Sťažnosti sťažovateľky chýbala v tomto smere akákoľvek ústavnoprávna dimenzia, keď jej základom bolo iba vyjadrenie nesúhlasu s vysloveným právnym názorom odvolacím súdom pri posúdení jej nároku o neplatnosti dobrovoľnej dražby (bod 2). Neúspech v tomto konaní však nemôže sám osebe znamenať porušenie sťažovateľkou označených práv.

6. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2015